

DAN BOLESNIKA, NEDJELJA, 22. 8. 2021

22.8.2021. na prvu nedjelju nakon svetkovine Velike Gospe unutar zidova nekada velebne Oštarske katedrale, poharane u mnogim turskim pljačkaškim pohodima, ove godine obilježavamo 500. godišnjicu, služi se tradicionalna hodočasnička misa za bolesne, nemoćne i starije osobe sa sakramentom bolesničkog pomazanja. Ovu praksu uveo je 1969. nekadašnji župnik Ogulina i Oštarija mons. Juraj Petrović.

Ujedno danas je i oproštaj vlč. Peje Ivkića od župljana zbog prelaska na dužnost u drugu župu. Hvala velečasnom Peji, sjetimo se prigodnih propovijedi i pokušajmo biti kako nas je učio „sudjelovatelji, a ne gledatelji.“

Ispred misnog stola: 500 godina od razaranja svetišta – ostala cigla – pepeo i drvo života iz pepela...Hoćemo li ostati sjediti u pepelu ili ćemo biti kao drvo života?

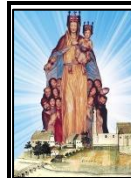
Hvala gđi. J. Mihaljević

U TJEDNU PRED NAMA:

1. Utorak, 24. 8., Miroslav Bulešić, sv. Bartolomej
Zapisi bl. Miroslava Bulešića: Kao zaključak svojih duhovnih razmatranja, pred kraj ljeta 1942. zapisao je u dnevnik: „Sveta Majko, moja ljubezna Majko, zahvali se sa mnom Bogu za sva dobročinstva koja mi je podijelio. Moli se za me Njemu da mi pomogne da dobro vršim dužnosti kojima se obvezujem. Majko moja, Ti me vodi putem spasenja i svetosti. Čuvaj me čista na duši i na tijelu. Daj, sačuvaj moje srce čisto za Boga. Sve neka bude za Boga. - Isuse, Tebi živim, Isuse, Tebi umirem, Isuse, Tvoj sam živ i mrtav. Amen. Duše Sveti, nastani se u meni zauvijek... Sveti Alojzije, moli za me.“

2. Nedjelja, 28.8., 22. NKG

Župni ured Oštarije

Pod Gospinim plaštom

OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC

047-638-001 • 098-245-587 • gospaodcudes@gmail.com

22. kolovoza 2021. • 21. NKG • God. XII. • br.34 (571)

500

Kome da idemo? Ti imaš riječi života vječnoga!

Čitanje svetog Evandjelja po Ivanu: „U ono vrijeme: Mnogi od Isusovih učenika rekoše: »Tvrda je to besjeda! Tko je može slušati?« A Isus, znajući sam od sebe da njegovi učenici zbog toga mrljaju, reče im: »Zar vas to sablažnjava? A što ako vidite Sina Čovječjega kako uzlazi onamo gdje je prije bio? Duh je onaj koji oživljuje, tijelo ne koristi ništa. Riječi koje sam vam govorio duh su i život su. A ipak, ima ih među vama koji ne vjeruju.« Jer znao je Isus od početka koji su oni što ne vjeruju i tko je onaj koji će ga izdati. I doda: »Zato sam vam i rekao da nitko ne može doći k meni ako mu nije dano od Oca.« Otada mnogi učenici odstupiše, više nisu išli s njime. Reče stoga Isus dvanaestorici: »Da možda i vi ne kanite otići?« Odgovori mu Šimun Petar: »Gospodine, kome da idemo? Ti imaš riječi života vječnoga! I mi vjerujemo i znamo: ti si Svetac Božji.« Riječ Gospodnja. (Iv 6, 60 - 69)

Tvrda je to besjeda! Tko je može slušati?

ne boj se
promjene!

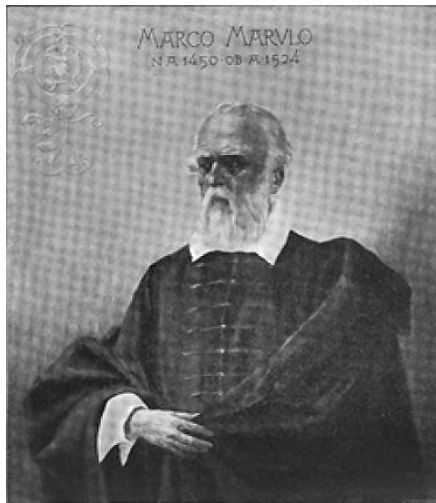

„Kruha i igara“ - čini se da je životno geslo mnogih današnjih ljudi. Živjeti bezbrižno, nešto malo raditi i dobro se zabavljati. Čovjek, međutim, umire ako živi samo od kruha. Industrija zabave i površnosti u ljudskim bićima ostavlja pustoš. Izgubljeno vrijeme je neispunjeno, prazno vrijeme. Vrijeme u kojemu nismo živjeli kao ljudi, u kojemu nismo ništa iskusili, naučili, stvorili, uživali ili pretrpjeli. Na kraju života, kada se okrenemo unatrag, lijepo bi bilo vidjeti da smo našu prošlost ispunili ljubavlju, dobrotom, mirom, pravednošću, istinoljubivošću, strpljivošću, unatoč svim tegobama koje smo imali. Naša prošlost govori o nama, o tome kako smo se i s koliko vjere nosili kroz život. Naš život nema veliku vrijednost ako iz njega nismo učili i od vlastite sudbine, ma kakva god ona bila, učinili spomenik vlastitom postojanju. Ne treba željeti životu pridodati dane, već osmišljene dane života! Svako nezadovoljstvo uzrokuje duboko neosmišljen život. Besmisao

se liječi iznutra. Stvari izvana nužno ne daju smisao. Smisao je posljedica načina razmišljanja i gledanja na život. Plod srca i duha, a ne opipljivih stvari. Ako se smislu otvorimo, on će ući u ljudsko srce i u duhu obnoviti čovjeka. Imati smisao znači imati mudrost. A biti mudar znači biti uronjen u svoju nutrinu, razlučiti bitno od nebitnoga, prolazno od vječnoga. Kako Isus može govoriti da se jede njegovo tijelo? Tijelo, u Ivanovu svjedočanstvu, označuje čitavu osobu. Izraz «jesti tijelo» znači: da se posve prihvati Isusova osoba, njegove riječi i djela, da se nasljeđuje Isusa. Isus je u tom smisli kruh, prava hrana kojom se postiže životna sreća. Za mnoge je to prezahtjevno. Ne žele prihvatiti Isusov životni program. O tome pripovijeda današnji evanđeoski odlomak: Tvrda je to besjeda! Tko je može slušati? «Tvrđ govori» koji se ne može slušati, zapravo je znak tvrdoće srca koja se opire Božjoj riječi. Otada mnogi učenici odstupiše, više nisu išli s njime. Isus ih uvjerava: Riječi koje sam vam govorio duh su i život su. Jesmo li se tako opredijeli za Isusa da ne možemo nikome drugom otići? (Franjevci – propovijedi)

Uz 571. obljetnicu rođenja oca hrvatske književnosti Marka Marulića

„... Bože, daj da stignu ča je godi tebi. Stvori milost meni, pokrip rabu tvoju, strah mi vas odnemi, dvigni ruku moju da stvar svariš koju misal moja plodi, da se tebe boju puci ter narodi! Sada, sada hodi, tvoj grad Jerosolim od nevolj slobodi i vas puk tvoj, molim. Rasap daj oholim ki se uzvišuju, pokoj pošlji boljim ki se ponižuju. Ovo ča veruju po tebi ja moći, koko potribuju, hoti mi pomoći. U dne ter u noći tebi da hvalu dam, jer u tvoje moći sad svarišit to uzdam...“ („Judita“)

Najbolji Marulićevi stihovi i danas zvuče jednako autentično, svježije i uvjerljivo kao i u vrijeme kada su nastali. Zahvaljujući spjevu „Judita“, stekao je naziv oca hrvatske književnosti i hrvatskoga Dantea. Marko Marulić (latinski Marcus Marulus), najvrjedniji hrvatski pisac 15. i 16. st., nacionalni klasik, tvorac prvoga epa na hrvatskome jeziku, klasik kršćanske književnosti te humanist europskoga formata, rodio se u Splitu 18. kolovoza 1450. godine.

Zadrži kamen! - Moli s voćke molitve!

Hvala Ti, Isuse, da si me podigao na voćku molitve...ostat ću ipak mali i ponizan da ne padnem u slučaju oluje napasti s ove voćke molitve, nego da se još čvršće uhvatim za tu voćku, pa ako nema na njoj zrelog voća, slatkog voća, ja ću silom jedan zeleni plod otkinuti, neka ga grije i žeže da sazrije, i tako se tim sazrelim plodom nasitim. Dakle, neka čujem Isusov glas, kao Zakej:“ danas ću k Tebi navratiti i s tobom zauvijek ostati.“ (Otac Gerard Toma Stanić, Biser mišljenja)

Veritas Splendor (hrvatski: Sjaj istine)

Deseta je enciklika pape Ivana Pavla II. objavljena je 6.8.1993. Govori "o nekim od osnovnih problema moralnog nauka Crkve, odgovora na dileme moralne teologije u Katoličkoj Crkvi u drugoj polovici 20. St. Ova pitanja tiču se: priznavanja dobra, postojanja zla, uloge ljudske slobode, ljudske savjesti i smrtnoga grijeha. U odgovoru na ova pitanja, papa I. Pavao II. snažno inzistira da je moralna istina dostupna, izbor dobrog ili lošega ima veliki utjecaj, te da ne postoji stvarna kontradikcija između slobode i nasljedovanja dobra. I. Pavao II. uči da ne postoji pravi sukob između ljudske slobode i Božjeg zakona. Božji zakon uređuje ljudsko ponašanje i nije protiv ljudske slobode, nego "štiti i promiče slobodu." Enciklika kaže da današnje poštivanje ljudske slobode predstavlja jedno od pozitivnih ostvarenja suvremene kulture. Papa I. Pavao II. kritizirao je moralni relativizam tvrdeći, da doista postoji apsolutna istina dostupna svim ljudima. Suprotno filozofiji moralnog relativizma, enciklika inzistira da je moralni zakon univerzalan za ljude različitih kultura, te je u stvari ukorijenjen u ljudskom stanju. Papa I. Pavao II. smatra, da bez obzira koliko je netko odvojen od Boga, "u dubini svoga srca uvijek ostaje čežnja za apsolutnom istinom i žed da se postigne puno znanje o tome." Smatra, da sjaj istine "blista duboko unutar ljudskog duha."